

transform!

ευρωπαϊκό δίκτυο εναλλακτικού προβληματισμού και πολιτικού διαλόγου

Το ενημερωτικό δελτίο του **transform!europe** εκδίδεται και στα αγγλικά κάθε μήνα. Το δελτίο περιέχει πληροφορίες για τις δραστηριότητες του δικτύου μας, των μελών του και των μελών – παρατηρητών του, καθώς επίσης και για σημαντικές πρωτοβουλίες των κοινωνικών κινημάτων στα οποία συμμετέχουμε. Το δελτίο μεταφράζεται στα ελληνικά με ευθύνη του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

Περιεχόμενα

14 Νοεμβρίου: Ημέρα δράσης και αλληλεγγύης της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ)	2
Οι «αβλεψίες» της Επιτροπής του Βραβείου Νόμπελ	2
Εκλογές στην Τσεχία: «Όχι» στην λιτότητα, «Ναι» στην ενίσχυση της Αριστεράς	3
Γαλλία: «Όχι στη μόνιμη λιτότητα. Απορρίψτε την οικονομική συνθήκη – ανοίξτε τη συζήτηση στην Ευρώπη» ..	6
Το «κριτικό» στοιχείο στην Κριτική Πολιτική Οικονομία	7
Εθνική ημέρα δράσης στη Γερμανία: «Μοιράστε δίκαια τον πλούτο!»	8
«Η ανισότητα στην Ευρώπη»	9
«Η Ευρώπη κατά της λιτότητας»	10
«Εκπαίδευση για μια Κοινωνία της Αλληλεγγύης»	11
Φλωρεντία 10 + 10 με τη συμμετοχή του Transform	12
Διεθνές συνέδριο στη Λωζάνη: «Θεωρίες, πρακτικές και Συγκρούσεις για την Ανθρώπινη Χειραφέτηση 1789-2012»	12
Ανακοινώσεις	13
Το τεύχος 10 του περιοδικού transform! στην ισπανική και τσέχικη γλώσσα	13
Διαθέσιμα στο διαδίκτυο βρίσκονται τα κείμενα του Θερινού Πανεπιστημίου του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς και του transform! europe	13

Έκδοση του δελτίου στα ελληνικά: Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς

Μετάφραση: Φανή Γολέμη, Σταύρος Παναγιωτίδης

Επιμέλεια: Χάρης Γολέμης, Δώρα Κοτσακά

14 Νοεμβρίου: Ημέρα δράσης και αλληλεγγύης της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ)

Σε συνάντηση που έγινε στις 17 Οκτωβρίου 2012, η Εκτελεστική Επιτροπή της ΣΕΣ πήρε μια πολύ σημαντική απόφαση (ακολουθώντας τις προαναγγελλθείσες αποφάσεις για γενικές απεργίες σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες):

Η ΣΕΣ καλεί στις 14 Νοεμβρίου 2012 σε μια μέρα δράσης και αλληλεγγύης, που περιλαμβάνει απεργίες, διαδηλώσεις, συλλαλητήρια και άλλες δραστηριότητες, που έχουν στόχο την κινητοποίηση του ευρωπαϊ-

κού συνδικαλιστικού κινήματος στη βάση των πολιτικών της ΣΕΣ, όπως αυτές ορίζονται στο Κοινωνικό Σύμφωνο για την Ευρώπη. Οι ισπανικές, πορτογαλικές, ελληνικές, κυπριακές και μαλτέζικες συνομοσπονδίες συνδικάτων έχουν κηρύξει γενικές απεργίες εναντίον της λιτότητας και των υπαγορεύσεων της τρόικας, ενώ σ' αυτό το διεθνές κίνημα μπορεί να συμμετάσχουν και άλλες χώρες.

Στη διακήρυξή της η Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ETUC)

εκφράζει την έντονη αντίθεσή της στα μέτρα λιτότητας τα οποία σέρνουν την Ευρώπη σε οικονομική στασιμότητα, πραγματική ύφεση, καθώς και σε μια συνεχή αποδιάρθρωση του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Αυτά τα μέτρα, αντί να αποκαθιστούν την εμπιστοσύνη, χρησιμεύουν μόνο για να επιδεινώσουν τις ανισότητες και να προωθήσουν την αδικία.

www.etuc.org/a/10439

Το βραβείο Νόμπελ ειρήνης του 2012 απονέμεται στην ΕΕ:

Οι «αβλεψίες» της Επιτροπής του Βραβείου Νόμπελ

Φράνσις Βυρτζ*

Ποιος θα μπορούσε να αγνοεί το γεγονός ότι σήμερα ένας πόλεμος μεταξύ της Γαλλίας και της Γερμανίας είναι κάτι αδιανόητο; Τα μέλη της Επιτροπής του βραβείου Νόμπελ Ειρήνης αποδίδουν αυτό το γεγονός στην ΕΕ και, σ' αυτό το πλαίσιο, τονίζουν ένα από τα βασικά κίνητρα των λαών της Ευρώπης υπέρ της ευρωπαϊκής οικοδόμησης: την διατήρηση της ειρήνης μεταξύ των κρατών μελών και τη δέσμευση για παγκόσμια ειρήνη.

Ωστόσο, παρά την απονομή στην Ευρώπη του περιβλεπτού βραβείου της, η Επιτροπή του Νόμπελ Ειρήνης αδιαφορεί σκοπίμως για τις πολιτικές των «27» που αφορούν τις δικές τους υποθέσεις. Τρία σημαντικά παραδείγματα είναι αρκετά για να δείξουν πώς η εξωτερική πολιτική και η πολιτική ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών-μελών της γυρνάνε την πλάτη τους στη δέσμευση για μια ειρηνική Ευρώπη και έναν ειρηνικό κόσμο.

Πρώτο παράδειγμα: ο πόλεμος στο Ιράκ τον Μάρτιο 2003. Η πλειοψηφία

του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, οι επιθεωρητές των Ηνωμένων Εθνών που επισκέφθηκαν το Ιράκ, ο Γάλλος αρχηγός κράτους και ο Γερμανός καγκελάριος, καθώς και 10 εκατομμύρια διαδηλωτές που βγήκαν στους δρόμους στις 15 Φεβρουαρίου, αντιτίθονταν στον πόλεμο. Οκτώ άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμπαρατάχθηκαν με την Ουάσινγκτον, αποδεχόμενες ή ανεχόμενες το κρατικό ψέμα που εκφώνησε ο Κόλιν Πάουελ στα Ηνωμένα Έθνη. Στη συνέχεια αυτές οι οκτώ χώρες έδωσαν τον τόνο στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, από τον Ιούνιο του 2004, η ΕΕ στο σύνολό της υιοθέτησε ένα κείμενο για την «ευρωπαϊκή στρατηγική ασφάλειας» (που εξακολουθεί να ισχύει!), το οποίο είχε υποβληθεί στον Τζορτζ Μπους πριν ακόμα εγκριθεί οριστικά. Στο έγγραφο αυτό πολλές επικίνδυνες έννοιες ήταν δανεισμένες από τον Αμερικανό αρχιστράτηγο, όπως π.χ. σε ένα σημείο του κειμένου στο οποίο δηλώνεται ότι η στρατιωτική συμμαχία μεταξύ

ΗΠΑ-ΕΕ είναι μια «μεγάλη δύναμη που έχει στόχο να επιβάλει το καλό στον κόσμο»! Με τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, καταλάβαμε πολύ καλά τι σήμαινε αυτή η θέση...

Δεύτερο παράδειγμα: στη Μέση Ανατολή, όπου η ασυλία της ηγεσίας του Ισραήλ και η πολιτική εγκατάλειψη του παλαιστινιακού λαού συνιστούν έναν από τους κύριους λόγους ανασφάλειας στον κόσμο. Τον Δεκέμβριο 2005, οι επικεφαλής της διπλωματικής αποστολής των κρατών της ΕΕ στην Ανατολική Ιερουσαλήμ έστειλαν μια λεπτομερή αναφορά στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, επισημαίνοντας όλα τα παραδείγματα παράνομων πρακτικών των ισραηλινών αρχών, με στόχο να διευκολύνουν την μελλοντική ίδρυση ενός παλαιστινιακού κράτους. Συνιστούσαν στους ευρωπαίους ηγέτες διάφορες πολιτικές πρωτοβουλίες, σύμφωνες με τις σχετικές αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών. Αυτή η αναφορά ούτε δημοσιεύτηκε ούτε εξετάστηκε ποτέ, όπως συνέβη και με όλες τις άλλες αναφορές που γράφτηκαν τα

επόμενα χρόνια. Αντίθετα, η ΕΕ πρόσφατα αντάμειψε αυτούς που προκαλούν την πολεμική αναταραχή, ενισχύοντας θεαματικά τις διμερείς σχέσεις ΕΕ-Ισραήλ σε 60 διαφορετικούς τομείς, από την ενέργεια μέχρι τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες και την αστυνομική συνεργασία. Η συμβολική και πολιτική πλευρά αυτών των «χειρονομιών», αντί να βοηθούν την ειρήνη οδηγούν στην εξοικίωση με την κατοχή, την αποικιοκρατία, τον εξευτελισμό και τον πόλεμο.

Τρίτο παράδειγμα: η ασφάλεια της ίδιας της ευρωπαϊκής ηπείρου. Τον Ιούνιο του 2008, ο νέος Ρώσος πρόεδρος Μεντβέντεφ προσπάθησε να

αναγνωριστεί ως ένας σημαντικός ηγέτης. Πρότεινε στις χώρες της ΕΕ και γενικότερα της Δύσης την έναρξη διαπραγματεύσεων για μια συλλογική συμφωνία που θα οδηγούσε σε μια «πανευρωπαϊκής συνθήκης ασφάλειας». Η συνθήκη αυτή θα περιείχε όλα τα θέματα που αφορούν στην ασφάλεια της ευρωπαϊκής ηπείρου, τον έλεγχο των εξοπλισμών και τον αφοπλισμό. Υπήρχε μία μόνο προϋπόθεση: να σταματούσε το ΝΑΤΟ την επέκτασή του στην Ανατολή. «Η βασική ανησυχία του Μεντβέντεφ, της ύπαρξης μιας Ευρώπης χωρισμένης στα δύο (...) είναι δικαιολογημένη», δήλωσε ο Φάμπιο Λιμπερτί του *Ινστιτούτου Διεθνών Σχέ-*

σεων (IRIS) στην εφημερίδα *Le monde diplomatique*. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν άνοιξε καν μια διερευνητική συζήτηση γι' αυτήν την πρόταση. Αντίθετα, προτίμησε να επιτρέψει την εγκατάσταση της αντιπυραυλικής ασπίδας στο ευρωπαϊκό έδαφος, παρά το γεγονός ότι αυτή η πράξη όξυνε τις εντάσεις και ξανάρχιζε την κούρσα των εξοπλισμών.

Όλα τα παραπάνω δίνουν μια εικόνα των αλλαγών που η ΕΕ και οι χώρες-μέλη της θα έπρεπε να έχουν κάνει για να είναι πραγματικά άξιοι του βραβείου Νόμπελ Ειρήνης.

* Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Μετώπου της Αριστεράς της Γαλλίας και της ευρωομάδας της Αριστεράς (GUE/NGL).

Εκλογές στην Τσεχία:

«Όχι» στην Αιτότητα, «Ναι» στην ενίσχυση της Αριστεράς

Γίρι Μάθκε, SPED, Πράγα

Στις 12-13 Οκτωβρίου 2012, έγιναν στην Τσεχική Δημοκρατία περιφερειακές εκλογές και εκλογές για το ένα τρίτο της Συγκλήτου. Οι εκλογές αυτές μπορεί να έχουν σημαντικό πολιτικό αντίκτυπο σε όλη την κοινωνία. Σηματοδότησαν ένα ηχηρό «όχι» στην μείωση των δαπανών και στην ολοκληρωτική υποταγή στις απαιτήσεις του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος για μια γρήγορη επανεκκίνηση του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού.

Οι περιφερειακές εκλογές είχαν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- Εκφράστηκε η έντονη δυσαρέσκεια ενός μεγάλου μέρους του πληθυσμού απέναντι στη σημερινή κυβέρνηση που αποτελείται από τα κόμματα ODS (Πολιτικό Δημοκρατικό Κόμμα), TOP-09 και LIDEM (Φιλελεύθεροι Δημοκράτες).
- Το Τσέχικο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα (ČSSD) θεωρήθηκε ότι έφερε επίσης μέρος της ευθύνης, εξαιτίας του γεγονότος ότι αν και είναι στην αντιπολίτευση, βρίσκεται στη

διοίκηση ορισμένων περιφερειών μαζί με τα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού.

- Το Κομμουνιστικό Κόμμα Βοημίας-Μοραβίας (KSČM), ως εκπρόσωπος της ριζοσπαστικής αριστεράς, αύξησε τις δυνάμεις του.
- Τα μη-κοινοβουλευτικά κόμματα, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που έχουν πια καθιερωθεί στην πολιτική σκηνή, έπαιξαν λίγο μεγαλύτερο ρόλο, αλλά μόνο σε ορισμένες περιφέρειες (σε μία από αυτές πήραν την πρώτη θέση).
- Παρά τη γενική απάθεια, η προσέλευση ήταν ανάλογη των προηγούμενων εκλογών (2008: 40.3%, 2012: 36.9%, αλλά στις κοινοβουλευτικές εκλογές του 2010: 62.6%).
- Ο πρώτος γύρος των εκλογών για το ένα τρίτο της Συγκλήτου διεξήχθη παράλληλα με τις περιφερειακές εκλογές. Η δεξιά (ιδιαίτερα το ODS) υπέστη ήττα και, όπως ήταν ήδη σαφές, δεν διατήρησε τις δυνάμεις της.
- Οι λεγόμενοι ανεξάρτητοι υποψή-

φιοι σημείωσαν μόνο οριακή επιτυχία.

- Η αναμενόμενη αύξηση των εξτρεμιστικών (δεξιών λαϊκιστικών) κομμάτων ή άλλων νεο-ιδρυθέντων κομμάτων που είναι, σε μεγάλο βαθμό, στραμμένα στον εθνικισμό και τον δεξιό ευρω-σκεπτικισμό κτλ. δεν πραγματοποιήθηκε. Ωστόσο, αυτό δε σημαίνει ότι δεν υπήρξαν διακριτές διαφορές σε τοπικό επίπεδο. Ένα ακροδεξιό εξτρεμιστικό κόμμα, που ο μέσος όρος της ψήφου του ήταν 1.57%, σε ορισμένες περιοχές που έχουν πληγεί ιδιαίτερα από την κρίση πέτυχε καλύτερα αποτελέσματα: 7.55% στο Σλούκνοβ της Βόρειας Βοημίας και 13.5% στο Βάρνσντορφ.
- Η έκταση της διαφθοράς και της ανήθικης συμπεριφοράς από την πλευρά της πολιτικής ελίτ, που υπάρχει τόσο στην κυβέρνηση όσο και στην “αντιπολίτευση” του Τσέχικου ΣΚ, συνέβαλαν στην αρνητική ατμόσφαιρα. Αυτή εκφράστηκε κυρίως με την «τιμω-

ρία» των κομμάτων του κυβερνητικού συνασπισμού και ενός μέρους του Τσέχικου ΣΚ που θεωρείται επίσης συνδεδεμένο με αυτές τις πρακτικές. Πρόσφατα υπήρξαν διάφορες αποκαλύψεις, καθώς και ποινικές διαδικασίες κατά κρατικών αξιωματούχων, πολιτικών και άλλων προσώπων στενά συνδεδεμένων με όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, με εξαίρεση του ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας, για υπεξαίρεση κρατικών περιουσιακών στοιχείων, καθώς και χρημάτων από τα Ευρωπαϊκά Ταμεία.

- Είναι αλήθεια ότι κατά την διάρκεια μιας κοινοβουλευτικής περιόδου τα αποτελέσματα της αντιπολίτευσης είναι σαφώς καλύτερα από εκείνα του κυβερνητικού συνασπισμού. Ωστόσο, η πτώση κάποιων κομμάτων ήταν μεγαλύτερη από την αναμενόμενη τόσο σε ποσοστό όσο και σε έδρες (το ODS έχασε 78 έδρες και το Τσέχικο ΣΚ 75). Αντίθετα, το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας κέρδισε 68 έδρες. Το TOP 09, που δεν ήταν πλήρως οργανωτικά συγκροτημένο στις τελευταίες εκλογές, κέρδισε 37 έδρες, αλλά λόγω της συμμετοχής του στον κυβερνητικό συνασπισμό θεωρείται ότι ανήκει και αυτό στους ηττημένους. Το κόμμα Χριστιανική Δημοκρατική Ένωση-Τσέχικο Λαϊκό Κόμμα (KDU-ČSL) παρέμεινε σχεδόν στο ίδιο επίπεδο (+5 έδρες). Η Πράγα είναι μια ιδιαίτερη περίπτωση: ενώ θεωρείται ως μία από τις περιφέρειες, οι περιφερειακές εκλογές εκεί πραγματοποιούνται μαζί με τις δημοτικές (οι οποίες, όμως, φέτος δεν έγιναν).

Πώς πρέπει να αξιολογήσουμε τα αποτελέσματα για την αριστερά;

Σχεδόν σε όλες τις περιφέρειες, το Τσέχικο ΣΚ και το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας μπορούν να σχηματίσουν συνασπισμούς πλειοψηφίας. Κατά την περίοδο πριν από τις εκλογές, σε δύο περιοχές τα δύο αυτά κόμματα συμμετείχαν σε ευρείς συνασπισμούς

και τα αποτελέσματα δείχνουν ότι οι πολίτες αξιολόγησαν θετικά αυτή την επιλογή τους. Σε ορισμένες άλλες περιοχές υπήρξαν κυβερνήσεις μειοψηφίας του Τσέχικου ΣΚ με τη σιωπηρή στήριξη του ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας ή σχηματίστηκαν άλλοι συνασπισμοί και το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας ήταν στην αντιπολίτευση. Αποδείχθηκε ότι αυτοί οι συνασπισμοί δεν έφεραν καλύτερα αποτελέσματα στο Τσέχικο ΣΚ κατά τις φετινές εκλογές. Ένα βασικό ερώτημα με το οποίο έρχεται αντιμέτωπο το Τσέχικο ΣΚ είναι αν είναι διατεθειμένο να συμμετάσχει σε ευρείς συνασπισμούς με το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας ή θα αναζητήσει τρόπους να το αποφύγει, εν γνώσει του ότι υπάρχει κίνδυνος οι ψηφοφόροι του να μην του συγχωρήσουν τη συγκυβέρνηση με τον ακροδεξιό συνασπισμό.

Η επιλογή του ψηφοδέλιου του ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας (το οποίο περιλαμβάνει μέλη και μη μέλη του κόμματος) σήμαινε την απόρριψη: α) του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού και της θέσης για την ανάγκη περικοπών στις δαπάνες, β) της επιβάρυνσης των πολιτών, των εργαζομένων, της μεσαίας τάξης και των συνταξιούχων με το κόστος της κρίσης του συστήματος και γ) της εφαρμογής πολιτικών που οι επιπτώσεις τους στους κεφαλαιούχους είναι όσο το δυνατόν μικρότερες. Ήταν επίσης, μια έκφραση δυσαρέσκειας για τις πολιτικές του Τσέχικου ΣΚ που, αν και προσπαθεί να μειώσει τις επιπτώσεις των μέτρων στη μεσαία τάξη, σπάνια θέτει αιτήματα για πιο ουσιαστικές αλλαγές. Ένας πρόσθετος λόγος για τα συγκεκριμένα εκλογικά αποτελέσματα ενδεχομένως ήταν ότι στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές κάποια νέα κόμματα με ασαφή προγράμματα, αλλά πολύ ελκυστικά συνθήματα, σημείωσαν σημαντική επιτυχία. Στη συνέχεια, όμως, τα κόμματα αυτά απογοητεύσαν τους ψηφοφόρους, οι οποίοι

αυτή τη φορά ψήφισαν πιο προσεκτικά και δεν πειραματίστηκαν (π.χ. το κόμμα *Veči veřejně* (Δημόσιες Υποθέσεις) με ποσοστό 10.88% στις βουλευτικές εκλογές, αυτή τη φορά έλαβε μόνο 0.25%). Έτσι, το ψηφοδέλτιο του ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας, με το κριτικό προφίλ που έχει αυτό το κόμμα, ήταν αυτό που προσέλκυσε το ενδιαφέρον των ψηφοφόρων. Κάποιες άλλες ριζοσπαστικές αριστερές οργανώσεις δεν συμμετείχαν στις εκλογές, με εξαίρεση το KSC (Κομμουνιστικό Κόμμα της Τσεχοσλοβακίας). Οι ρίζες του ΚΚ Τσεχοσλοβακίας βρίσκονται στο Κομμουνιστικό Κόμμα που υπήρχε πριν το 1989 και γι' αυτό μπορεί να θεωρηθεί ότι εκπροσωπεί την της κομμουνιστική ορθοδοξία. Αυτό το κόμμα συμμετείχε στις εκλογές μόνο τσεσάρων περιοχών, με υψηλότερο ποσοστό σε μία από αυτές το 2.21%, και γενικό ποσοστό 0.55%. Ούτε τα ψηφοδέλτια των αριστερών ΜΚΟ, ενώσεων πολιτών κλπ παρουσίασαν κάποια εντυπωσιακά αποτελέσματα στις εκλογές. Αυτές οι ομάδες υποτίμησαν την προεκλογική περίοδο και πρόβαλαν τις δικές τους προτάσεις, χωρίς να επιδιώξουν κάποια συνεργασία με το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας ή να συμμετάσχουν στα ψηφοδέλτιά του. Τέλος, το εκλογικό αποτέλεσμα των Πρασίνων ήταν επίσης αμελητέο (1.75%).

Τα καλά αποτελέσματα του ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας ήταν επακόλουθο της μακροχρόνιας πραγματιστικής και συνετής πολιτικής του. Ενίοτε, κάποια στελέχη του πραγματοποιούν ομιλίες «αρχών» ή επιδεικνύουν εμφανώς την πίστη τους σε «ιδέες» και δεν διστάζουν να επικρίνουν αυστηρά τον καπιταλισμό. Ωστόσο, ειδικά σε περιφερειακό και δημοτικό επίπεδο το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας έχει μια αποτελεσματική πολιτική προσέγγιση που επιβραδύνει τα αντικοινωνικά βήματα της κυβέρνησης και συμβάλει στη διαμόρφωση μιας θετικής εικόνας του

κόμματος στην κοινή γνώμη. Τα προγράμματα των κομμάτων δεν ήταν στην πρώτη γραμμή στις φετινές εκλογές, με την παρουσίαση όλων των κομματικών μανιφέστων να έχουν μετατραπεί σε μικρά συνθήματα. Το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας, του οποίου το εκλογικό σώμα είναι περισσότερο από 10 φορές μεγαλύτερο του συνολικού αριθμού των μελών του, πρέπει να έχει συναίσθηση ότι πολλοί ψηφοφόροι δε θέλουν να υπερβούν τον καπιταλισμό και βασικά φοβούνται τις ουσιαστικές αλλαγές στο σύστημα. Ο κύριος στόχος των περισσότερων αριστερών ψηφοφόρων είναι ένα είδος μεταβολής του κράτους πρόνοιας. Αυτό γενικώς λαμβάνεται υπόψη από τους εκπροσώπους του ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας.

Από την πλευρά της προοπτικής της αριστεράς, αυτές οι εκλογές ήταν επίσης μια μαρτυρία της αποτυχίας των άλλων πλην του ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας ριζοσπαστικών αριστερών εναλλακτικών κομμάτων. Τα κόμματα αυτά απέτυχαν να παρουσιάσουν εναλλακτικές, ριζοσπαστικές, αριστερές παραλλαγές κοινωνικής ανάπτυξης, ενώ επιπλέον δεν διατύπωσαν κάποια σχέδια για την ενότητα των ευρωπαϊκών αριστερών δυνάμεων. Αλλά και το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας είναι πολύ επιφυλακτικό απέναντι στην ευρωπαϊκή ενοποίηση και βασικά αντιτίθεται στην τωρινή μορφή της ΕΕ και γι' αυτό δεν μπορούσαμε να περιμένουμε από αυτό έναν ουσιαστικό ευρωπαϊκό «τόνο» στην πολιτική του. Στην περίπτωση των μη-κομμουνιστικών ριζοσπαστικών αριστερών ομάδων, τώρα, ο αντι-κομμουνισμός μερικών εξ αυτών είναι αρκετά έντονος, ενώ ορισμένα από αυτά απορρίπτουν το κομματικό σύστημα στο σύνολό του. Ωστόσο αυτές οι απόψεις έχουν αμελητέα απήχηση στην κοινωνία. Στο βαθμό που είναι εξωτερικά ορατές, παίρνουν τη μορφή εκλογικής αποχής.

Η διεθνής πολιτική πλευρά

Το τελευταίο μου σχόλιο θίγει την

Εκλογές των περιφερειακών συμβουλίων της δημοκρατίας της Τσεχίας που πραγματοποιήθηκαν τον Οκτώβριο του 2012

13 περιφέρειες – 7.472.000 ψηφοφόροι
(στην Πράγα έχουν ήδη γίνει εκλογές το 2010 – 943.500 ψηφοφόροι)

Κόμμα	Αριθμός ψήφων		Αποτέλεσμα σε %	
	2008	2008	2012	2012
CSSD	1044719	35,85	23,58	621961
KSCM	438024	15,03	20,43	538953
ODS	687005	23,57	12,28	324081
KDU-CSL	193911	6,65	5,82	153510
TOP09	x	x	8,83	175089
συμμετοχή %	40,30		36,88	

CSSD – Τσέχικο Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα
KSCM – Κομμουνιστικό Κόμμα Βοημίας-Μοραβίας
ODS – Πολιτικό Δημοκρατικό Κόμμα (φιλελεύθερο συντηρητικό, αντικομμουνιστικό και ιδιαίτερα ευρωσκεπτικιστικό)
KDU-CSL – Χριστιανική Δημοκρατική Ένωση-Τσέχικο Λαϊκό Κόμμα (κόμμα που εκφράζει χριστιανικές δημοκρατικές απόψεις)
TOP 09 – συντηρητικό και δημοκρατικό κόμμα (περισσότερο συντηρητικό).
Ο τωρινός κυβερνών συνασπισμός ODS + TOP 09 + LIDEM δεν συμμετείχε σε αυτές τις εκλογές.

διεθνή πολιτική πλευρά αυτών των “τοπικών” εκλογών. Επιβεβαιώθηκε ότι στην κοινωνία της Τσεχίας υπάρχει ένα σταθερό (και τώρα κάπως αυξανόμενο) μπλοκ πολιτών με αριστερό προσανατολισμό, οι οποίοι πιστεύουν ότι η παραδοσιακή κοινωνική δημοκρατία δεν είναι ικανή να ανταποκριθεί στις προσδοκίες τους σε σχέση με τη λειτουργία της κοινωνίας. Γι' αυτόν το λόγο έδωσαν σημαντική στήριξη σε μια ριζοσπαστική αριστερή οργάνωση. Με την ιδιομορφία της, πρόκειται για μια κατάσταση που αποτελεί εξαίρεση στις μετα-κομμουνιστικές χώρες. Σε μια μακροπρόθεσμη προοπτική, το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας είναι η μόνη δύναμη με αυτά τα χαρακτηριστικά στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη. Αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής αριστερής στρατηγικής. Ο κεντροευρωπαϊκός και ανατολικοευρωπαϊκός χώρος χρειάζεται επειγόντως μια κοινή ριζοσπαστική αριστερή πολιτική και είναι σαφές ότι αυτό δεν

είναι εφικτό σήμερα χωρίς την ενεργοποίηση και τη συμπόρευση της συγκεκριμένης ριζοσπαστικής αριστεράς που υπάρχει στην Δημοκρατία της Τσεχίας. Επομένως, είναι απολύτως αναγκαίο να βρεθούν, βραχυπρόθεσμα, ακόμα και μη παραδοσιακοί τρόποι για την έναρξη μιας διαδικασίας ενεργού και στρατηγικής συνεργασίας. Η περίπλοκη κατάσταση της ΕΕ και τα πολιτικά απόβλεπτα που αυτή γεννά απαιτούν την εξεύρεση από την ευρωπαϊκή αριστερά νέων μορφών συνεργασίας και ενός πιο αποτελεσματικού συντονισμού.

Δεύτερος γύρος των εκλογών της Συγκλήτου: Η αριστερά κατοχύρωσε την κυρίαρχη θέση της

Ο δεύτερος γύρος των εκλογών της Συγκλήτου διεξήχθη στις 19-20 Οκτωβρίου και επιβεβαίωσε την ενίσχυση της αριστεράς. Αυτή τη φορά την πρώτη θέση κατέλαβε το Τσέχικο ΣΚ, δηλαδή η μετριοπαθής αριστερά. Το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας διατήρη-

σε τη μία έδρα που είχε. Όπως ήταν αναμενόμενο, η δεξιά είχε και εδώ απώλειες. Το ODS επικράτησε μόνο σε 4 εκλογικές περιφέρειες και έχασε 9 έδρες. Μετά τις εκλογές, η Σύγκλητος (που αποτελείται συνολικά από 81 έδρες) συγκροτήθηκε ως εξής: Τσέχικο ΣΚ-46 έδρες, ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας-2 έδρες, ODS-15 έδρες,

TOP 09-4 έδρες, Πράσινοι-1 έδρα, Πειρατές (σε συνασπισμό με τους Χριστιανοδημοκράτες και τους Πράσινους) -1 έδρα. Η προσέλευση ήταν μόνο 18.6%, ενώ σε ορισμένες περιοχές έπεσε μέχρι και στο 10%. Η υψηλότερη προσέλευση σημειώθηκε στην Πράγα (30%), όπου η “αντιπαράθεση” μεταξύ του ΚΚ Βοημίας-

Μοραβίας (με υποψήφιο τον αντιπρόεδρο του κόμματος I. Ντόλεζ) και του ODS (ο υποψήφιος του οποίου υποστηριζόταν φανερά από τον Πρόεδρο της Τσεχίας και ανοιχτά από τους αρχηγούς κομμάτων του κυβερνητικού συνασπισμού). Η Πράγα εξακολουθεί να είναι ένα φρούριο της δεξιάς.

Γαλλία: Τρεις μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων της νέας κυβέρνησης

«Όχι στη μόνιμη λιτότητα. Απορρίψτε την οινονομική συνθήκη – ανοίξτε τη συζήτηση στην Ευρώπη»

Μεγάλη διαδήλωση τον Σεπτέμβριο

Ελιζαμπέτ Γκωτιέ, Espaces Marx

Τρεις μήνες μετά την εγκατάσταση της νέας κυβέρνησης, οι πολιτικές της βρίσκονται στο κέντρο μεγάλων κοινωνικών και πολιτικών συγκρούσεων.

Ενώ ως υποψήφιος ο Ολάντ είχε εκφράσει την πρόθεση να αλλάξει την πορεία της ΕΕ, αυτό που έγινε όταν έγινε πρόεδρος ήταν να μπει στην ημερήσια διάταξη η άνευ όρων επικύρωση του *Ευρωπαϊκού Δημοσιονομικού Συμφώνου*. Και ενώ υπήρχε η υπόσχεση εκ μέρους του ότι δεν θα ανεχτεί πλέον τα απαράδεκτα σχέδια απολύσεων, αυτά τα σχέδια εφαρμόζονται σήμερα σε όλο και περισσότερους τομείς της γαλλικής οικονομίας. Τα πρώτα θετικά μέτρα για μεγαλύτερη κοινωνική δικαιοσύνη χάνουν όλο και περισσότερο την αποδοτικότητά τους εξαιτίας των αυστηρότερων πολιτικών λιτότητας. Ο πρόεδρος, η κυβέρνηση και το Σοσιαλιστικό κόμμα δεν δείχνουν κάποια πρόθεση να υψώσουν το ανάστημά τους απέναντι στο νεοφιλελεύθερο μότο των κυβερνώντων ελίτ. Δεν γίνεται πια συζήτηση για την “le changement-c'est maintenant” («αλλαγή τώρα!»). Σε συνεργασία με τις ευρωπαϊκές νεοφιλελεύθερες ελίτ, οι σύνδεσμοι των εργοδοτών και η

πολιτική δεξιά εκμεταλλεύονται αυτήν την κατάσταση για να εντείνουν την επίθεσή τους και να ανατρέψουν την κυβέρνηση.

Πιο συγκεκριμένα, το φθινόπωρο, μετά την επικύρωση του Δημοσιονομικού Συμφώνου, χαρακτηρίζεται από έντονες πιέσεις στον προϋπολογισμό καθώς και από το λεγόμενο «σοκ-ανταγωνιστικότητας» (με τη μείωση των μισθών και των επιδομάτων κοινωνικής ασφάλισης, ώστε να αυξηθούν τα κέρδη των επιχειρηματιών και των μετόχων) και έναν «ιστορικό συμβιβασμό» στις διαπραγματεύσεις μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, με στόχο την επίτευξη της μέγιστης ευελιξίας στις εργασιακές σχέσεις. Και όλα αυτά συμβαίνουν παρά το γεγονός ότι η οικονομία οδεύει προς την ύφεση.

Στη γαλλική κοινωνία η σφοδρότητα των συγκεκριμένων συνεπειών της κρίσης γίνονται αισθητές όλο και πιο έντονα. Ένας αυξανόμενος αριθμός οικονομολόγων διατυπώνουν δημόσια την κριτική τους, ενώ ακόμα και η Κριστίν Λανγκάρντ και το ΔΝΤ αδυνατούν πλέον να καλύψουν την αποτυχία της στρατηγικής τους.

Τρεις μήνες μετά την ανάληψη της εξουσίας από την κυβέρνηση, ο λαός

κατανοεί την ανάγκη πραγματοποίησης αποφασιστικών κοινωνικών και πολιτικών αγώνων. Ήδη στις 30 Σεπτεμβρίου ένας ευρύς συνασπισμός (αποτελούμενος από 60 οργανώσεις της πολιτικής αριστεράς, συνδικάτα και κινήματα) κατάφερε να κινητοποιήσει 80.000 άτομα σε μια διαδήλωση που έγινε στο Παρίσι με αίτημα την μη-επικύρωση του Δημοσιονομικού Συμφώνου. Μια άλλη διαδήλωση που διοργάνωσε η CGT (*Γενική Συνομοσπονδία Εργασίας*), στις αρχές Οκτωβρίου, έδειξε τη δυνατότητα κινητοποιήσεων κατά των σχεδίων για απολύσεις.

Η επικύρωση του Συμφώνου δεν αποφεύχθηκε, έγινε όμως ένα μεγάλο βήμα για την απο-νομιμοποίηση της συνθήκης της ΕΕ που αναφέρεται στη μελλοντική πολιτική κατάρτισης του προϋπολογισμού της Ένωσης. Με τον τρόπο αυτό, τέθηκαν οι βάσεις των μελλοντικών συγκρούσεων για τον προϋπολογισμό. Πέρα από αυτό, μήκε ξανά στο τραπέζι η επείγουσα ανάγκη ενός επαναπροσανατολισμού της ΕΕ. Τόσο στη Βουλή όσο και στη Σύγκλητο, τα μέτωπα έχουν είναι σκληρά διαχωρισμένα: 90 βουλευτές της Αριστεράς στα δύο αυτά θεσμικά όργανα αρνήθηκαν να

δώσουν τη συγκατάθεσή τους στο Δημοσιονομικό Σύμφωνο (77 ψήφισαν όχι, ορισμένοι ψήφισαν λευκό ή απείχαν από την ψηφοφορία). Εκτός από το *Μέτωπο της Αριστεράς* (*Front de Gauche*) που είχε τοποθετηθεί από την αρχή κατά του Συμφώνου, και το κόμμα *Ευρώπη Οικολογία-Πράσινοι* (*Europe Ecologie-Les Verts*) ψήφισε όχι, παρά το γεγονός ότι συμμετέχει στην κυβέρνηση. Το ίδιο συνέβη με

κάποιους βουλευτές του Σοσιαλιστικού Κόμματος που ήταν αντίθετοι με την γραμμή του κόμματός τους.

Για την αντιμετώπιση των ευρωπαϊκών μέτρων λιτότητας, πρέπει να υπάρξει εμβάθυνση και διεύρυνση μιας ενωτικής εθνικής δράσης, ενώ πρέπει να κινητοποιηθούν και οι τοπικές κοινότητες (όπως έγινε με το δημοψήφισμα για το ευρωσύνταγμα, το 2005) ώστε να συμβάλλουν

στον κοινό αγώνα για την εξαιρετικά επείγουσα ανάγκη ενός νέου προσαρμοστικού της ΕΕ. Τα σχέδια αυτού του συνασπισμού την επόμενη περίοδο είναι η παρουσία στη Φλωρεντία μιας ευρείας πολιτικής αποστολής, καθώς και η ενεργός στήριξη μιας ταυτόχρονης απεργίας σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες.

Ανταπόκριση από το συνέδριο:

Το «κριτικό» στοιχείο στην Κριτική Πολιτική Οικονομία

Βαρκελώνη, 21-22 Σεπτεμβρίου

Ζιγκφρίντο Ραμίρεζ

Το συνέδριο υπό τον τίτλο, “Το «κριτικό» στοιχείο στην Κριτική Πολιτική Οικονομία” διοργανώθηκε από το Ερευνητικό Δίκτυο για την Κριτική Πολιτική Οικονομία (CPERN) της Ευρωπαϊκής Κοινωνιολογικής Ένωσης και πραγματοποιήθηκε στη Βαρκελώνη, στο πανεπιστήμιο του Pompeu Fabra, στις 21 και 22 Σεπτεμβρίου 2012.

Το CPERN στοχεύει στην προώθηση κριτικών εργασιών με στόχο την κατανόηση του πρόσφατου μετασχηματισμού του καπιταλισμού και της καπιταλιστικής κοινωνίας. Εστιάζει στην Ευρώπη χωρίς να περιορίζεται σε αυτή και αποτελεί κομβικό σημείο της διεπιστημονικής ανταλλαγής μεταξύ κοινωνιολογίας, πολιτικής, οικονομίας, γεωγραφίας και νομικών επιστημών. Την ευθύνη του Δικτύου έχει αναλάβει μια συμβουλευτική επιτροπή που αποτελείται από κριτικούς μελετητές υψηλού κύρους, με προεδρεύοντα τον Ίαν Μπραφ (Loughbrough University, Αγγλία) και τη Λάουρα Χορν (Roskilde University, Δανία). Η γραμματέας του Συμβουλίου, Μόνικα Κλούα - Λοσάντα, φιλοξένησε το συνέδριο στη Βαρκελώνη στο Πανεπιστήμιο Pompeu Fabra. Προσπάθεια που ενισχύ-

θηκε από την υποστήριξη του κεντρικού ομιλητή του συνεδρίου, Βίκενς Ναβάρρο, ενός από τους εξέχοντες κριτικούς διανοούμενους της χώρας.

Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε εντός του κλίματος που δημιουργήσαν οι πρόσφατες μαζικές κινητοποιήσεις στη Βαρκελώνη, οι οποίες προέκυψαν ως αντίδραση στις συνέπειες της κρίσης. Ωστόσο, οι κινητοποιήσεις χαρακτηρίστηκαν και από ένα εθνικιστικό κύμα που είχε ως αποτέλεσμα να κατεβαίνουν μαζί στο δρόμο αυτονομιστές της Δεξιάς και της Αριστεράς. Το *transform! europe* κλήθηκε να παρουσιάσει το *Akademia project*, το οποίο έχει ως στόχο την πρόταση τρόπων στη βάση των οποίων θα μπορούν ερευνητές από όλη την Ευρώπη να αλληλεπιδρούν και να εργαστούν από κοινού, μέσω μιας συνεργατικής on-line πλατφόρμας.

Αποτέλεσε κοινή εκτίμηση ότι το έργο που υλοποιήθηκε από τους εισηγητές, ένα έξυπνο μείγμα νέων επιστημόνων και διδακτορικών ερευνητών από ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, ήταν εξαιρετικά σοβαρό. Αυτό εξασφάλισε ένα υψηλό επίπεδο διαλόγου σχετικά με την έρευνα που διεξάγεται σε θέματα κεντρικού ενδιαφέροντος

για τα ερευνητικά προγράμματα του *transform! europe*, όπως οι ευρωπαϊκές δημόσιες πολιτικές, όχι μόνο οι οικονομικές, αλλά και όσες αφορούν τους τομείς της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και της υγείας (3^η συνεδρίαση). Το πεδίο εφαρμογής των προσεγγίσεων ήταν εξαιρετικά πυκνό και εκτείνονταν σε μια μεγάλη ποικιλία κριτικών της πολιτικής οικονομίας (1^η συνεδρίαση), των νομικών σπουδών (5^η συνεδρίαση), της κοινωνικής ανάλυσης (6^η συνεδρίαση), καθώς και της ιστορίας στο επίπεδο των γεγονότων και της θεωρίας (8^η συνεδρίαση).

Η συζήτηση ήταν ειλικρινής, εποικοδομητική και στοχευμένη, με αποτέλεσμα την ενίσχυση με ιδέες και προτάσεις για βελτίωση ή αλλαγή των εν εξελίξει σχεδιασμών των διδακτορικών και συλλογικών ερευνών. Από αυτή τη σκοπιά, το Δίκτυο εκπλήρωσε τη θεμελιώδη αποστολή του, που δεν είναι άλλη από την ανάδειξη κριτικών ερευνών μέσα από ατομικά ή συλλογικά έργα, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για την κατανόηση θεμελιωδών ερωτημάτων σχετικά με την κριτική θεωρία/ες και πρακτική/ές. Αν και η γενική ατμόσφαιρα χαρακτηριζόταν

από την έλλειψη ιδιαίτερου πάθους (εκτός ίσως από όταν έγινε αναφορά σε κάποιες νεογκραμισιανές θεωρίες), το θερμομέτρο ανέβηκε κατακόρυφα όταν ο Βίκενς Ναβάρρο προέταξε στη διάλεξή του τη θεμελιώδη ανάγκη της κριτικής σκέψης, ιδίως της ταξική ανάλυσης, έτσι ώστε οι άνθρωποι να είναι σε θέση να κατανοήσουν όχι μόνο την κρίση στην Ευρώπη και την Ισπανία, αλλά και να βρουν εναλλακτικές λύσεις. Προερχόμενη από έναν επιστήμονα μεγάλης ηλικίας, εξόριστο καθηγητή σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες και τις ΗΠΑ, η διάλεξη έδωσε ένα εξαιρετικό παράδειγμα «μετάδοσης της φωτιάς» στις επόμενες γενιές. Το γεγονός ήταν ιδιαίτερα σημαντικό διότι, όπως ο ίδιος τόνισε, όλοι οι παρευρισκόμενοι είχαν πλήρη επίγνωση των δυσκολιών των κριτικών ερευνών να βρουν θεσμικό πλαίσιο στα πανεπιστήμια, των ο-

ποίων ο ανταγωνιστικός και κομφορμιστικός χαρακτήρας διαρκώς ενισχύεται, στην προσπάθεια τους να ανταποκριθούν στο νέο τους ρόλο ως «εργοστάσια» της οικονομίας της γνώσης. Υπό αυτή την έννοια, επίσης, το Δίκτυο εκπλήρωσε την αποστολή του αναφορικά με την ενίσχυση της αμοιβαίας γνώσης και της αλληλεγγύης μεταξύ των κριτικών επιστημόνων από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες που εκπροσωπήθηκαν (Ουγγαρία, Αυστρία, Ολλανδία, Γερμανία, Ισπανία, Τουρκία, Ιταλία, Πολωνία, Σλοβενία, Ιρλανδία), παρά το ότι υπήρξε μια σαφής πλειοψηφία επιστημόνων που προέρχονταν από αγγλόφωνες χώρες ή εδρεύουν στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Από τη στιγμή που δεν υπάρχει ακόμη τμήμα του *transform!* στο Ηνωμένο Βασίλειο, είναι κρίσιμο να συνδέσουμε τους κριτικούς επιστή-

μονες αυτού του Δικτύου μέσω του νέου προγράμματος *Akademia*, το οποίο ενθαρρύνει όσους είναι έτοιμοι να ενταχθούν σε αυτό να διαθέσουν το έργο τους και τις πρακτικές του εφαρμογές στα ερευνητικά προγράμματα του *transform!*. Πρόκειται για μία πρόκληση που αφορά και τις δύο πλευρές. Το *transform!* καλείται να παρακολουθήσει την εξέλιξη και τα αποτελέσματα της βασικής έρευνας στα πανεπιστήμια, αλλά και να διασφαλίσει ότι θα ενσωματώνεται η οπτική των κοινωνικών κινημάτων και των πολιτικών ομάδων στη στρατηγική τους ανάλυση και τις πολιτικές τους προτάσεις.

Όποιος επιθυμεί μπορεί να βρει το πρόγραμμα του συνεδρίου, αλλά και να παρακολουθήσει την εξέλιξη των εργασιών του Δικτύου στη διεύθυνση:

«<http://criticalpoliticaleconomy.net/>

Εθνική ημέρα δράσης στη Γερμανία:

«Μοιράστε δίκαια τον πλούτο!»

29 Σεπτεμβρίου 2012

Μάικ Χένινγκ, Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ

Μία πλατιά συμμαχία κοινωνικών οργανώσεων και κινημάτων της Γερμανίας συγκροτήθηκε υπό τον τίτλο *umFAIRteilen (Δίκαιη Ανακατανομή)* – *Φορολογήστε τους πλούσιους*.

Το γερμανικό αυτό λογοπαίγνιο μεταφράζεται ως «αναδιανομή του πλούτου με δίκαιο τρόπο». Το τμήμα νεολαίας της γερμανικής ένωσης συνδικάτων, η Attac Γερμανίας και περίπου 20 ακόμη μέλη κάλεσαν σε μια ημέρα δράσης σε εθνικό επίπεδο στις 29 Σεπτεμβρίου του 2012. Οι κυριότερες διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν στο Βερολίνο, το Μόχουμ, τη Φρανκφούρτη, την Κολωνία και το Αμβούργο. Σε άλλες 50 πόλεις πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις, συναντήσεις ή διαμαρτυρίες. Συνολικά, περίπου 40.000 άνθρωποι βγήκαν

στους δρόμους διεκδικώντας περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη, εναντιώθηκαν στις περικοπές των κοινωνικών υπηρεσιών και τον διαρκή πλουτισμό λίγων προνομιούχων σε βάρος του κοινωνικού συνόλου. Στο Αμβούργο, ο ηγέτης της ελληνικής αντιπολίτευσης και επικεφαλής της αριστερής συμμαχίας του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας, μίλησε στους συγκεντρωμένους. Μια σειρά από δράσεις επισήμαναν την αυξανόμενη κοινωνική αδικία που υπάρχει στη Γερμανία, αλλά και τις αδικίες που προέρχονται από την πολιτική που επιβάλλει η Γερμανία.

Τις μέρες που προηγήθηκαν, ο αριθμός των υποστηρικτών αυξανόταν σταθερά. Ακόμη και κυβερνώντα κόμματα του παρελθόντος, υπεύθυνα

για τις κοινωνικές περικοπές και τη διαίρεση της κοινωνίας σε φτωχούς και προνομιούχους, εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους προς τους διαδηλωτές. Το αν αυτό θα καταλήξει σε αλλαγή της πολιτικής τους πορείας, μένει να αποδειχθεί.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι σε σύγκριση με τα εκατομμύρια των ανθρώπων που διαδήλωσαν στην Πορτογαλία κατά της λιτότητας και των περικοπών, ο αριθμός των συμμετεχόντων στη γερμανική ημέρα δράσης ήταν μικρός. Ωστόσο, η ανταπόκριση των ΜΜΕ ήταν αξιοσημείωτη, κάτι που συνιστά επιτυχία σε μια χώρα όπου έχει εγκαταλειφτεί η κριτική κάλυψη των γεγονότων από τα ΜΜΕ, ειδικά στις περιπτώσεις που αμφισβητείται η κυρίαρχη πολι-

τική λογική. Οι σκληρές περικοπές στο Νότιο της Ευρώπης εξακολουθούν να περιμένουν στη γωνία και τους Γερμανούς. Από την άλλη πλευρά, η εξαθλίωση στη Γερμανία επιμένει εδώ και χρόνια. Προωθείται ύπουλα και μυστικά από τα κυνικά μέσα ενημέρωσης ως «μονόδρομος» - αγαπημένη λέξη της Καγκελαρίου. Σήμερα, μόνο μια συρρικνούμενη πλειοψηφία μπορεί να συνεχίσει ανταποκρίνεται στο παλιό αίτημα «να σφίξει το ζωνάρι». Ακόμη και η πρόσφατη ομοσπονδιακή έκθεση για τη φτώχεια προσδιορίζει τη διογκούμενη συσσώρευση κεφαλαίου στα χέρια μιας χούφτας παικτών και κερδοσκόπων, ως εντεινόμενο πρόβλημα και ζητεί την αντιστροφή της πορείας. Σχεδόν τα δύο τρίτα του συνόλου του πλούτου κατέχονται από

λιγότερο του 10% του πληθυσμού στη Γερμανία. Το πλουσιότερο ποσοστό των Γερμανών κατέχει περισσότερα από το συνολικό χρέος της Ομοσπονδίας, των ομοσπονδιακών περιοχών και των δήμων, ενώ συνολικά - λόγω της μη κατοχύρωσης κατώτατων μισθών - πολλοί άνθρωποι που εργάζονται αναζητούν και μια κακοπληρωμένη δεύτερη ή τρίτη δουλειά ώστε να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες τους.

Η φτώχεια των ηλικιωμένων βρίσκεται πλέον στην ημερήσια διάταξη. Εκατομμύρια ηλικιωμένων στη Γερμανία δεν καταφέρνουν να ζήσουν με τη σύνταξή τους. Ωστόσο, αισθάνονται ντροπή να εμφανιστούν στο γραφείο κοινωνικών υπηρεσιών και προτιμούν το λιγότερο ταπεινωτικό τρόπο ενίσχυσης του εισοδήμα-

τός τους, μέσω της περισυλλογής άδειων μπουκαλιών που βρίσκονται σε δημόσιους χώρους. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων 6 ετών, ο αριθμός των ανθρώπων που ζουν στη φτώχεια έχει αυξηθεί εντυπωσιακά από 3 σε περίπου 13 εκατομμύρια!

Το Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ έχει συμβάλει στις δραστηριότητες σε διάφορες πόλεις, όπως η Στουτγάρδη ή το Βισμπάντεν με διαλέξεις, σεμινάρια και συζητήσεις. Συμμετείχαμε στη διαδήλωση του Βερολίνου και την τελετή λήξης της με δικό μας περίπτερο. Με αυτή την αφορμή διαθέσαμε τα βιβλία, τα φυλλάδια και τις πληροφορίες μας σχετικά με την ευρωπαϊκή κρίση και την κοινωνική δικαιοσύνη σε μεγάλο αριθμό ενδιαφερομένων και επισκεπτών.

Ανταπόκριση από το συνέδριο:

«Η ανισότητα στην Ευρώπη»

Βαρκελώνη 5-6 Οκτωβρίου 2012

Αντονι Μπαρμπάρα *

Τα ακόλουθα συμπεράσματα είναι αποτέλεσμα της Διάσκεψης που πραγματοποιήθηκε από το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς, την Ενωμένη Αριστερά και Fundació l'Alternativa (Θεμελιώνοντας την Εναλλακτική) στη Βαρκελώνη, στις 5 και 6 Οκτωβρίου, με τίτλο «Ανισότητα στην Ευρώπη».

Ζούμε σε μια άκαρδη Ευρώπη, σε μια Ευρώπη που βυθίζεται στην ανισότητα. Καθώς ο καιρός προχωράει, αυτή η Ευρώπη διαστρεβλώνεται από την κρίση όλο και περισσότερο και αποκαλύπτει τη διάρρηξη των δημοκρατικών διαδικασιών και τις μηχανοραφίες της πολιτικής και κοινωνικής απάτης.

Αυτή η διάρρηξη συνεπάγεται την απώλεια των δικαιωμάτων του πολίτη, που αποτελούσαν ευρωπαϊκό θεμέλιο μετά την εμπειρία του Β'

Παγκοσμίου Πολέμου.

Επιπλέον, η απάτη αποδεικνύει την έλλειψη βούλησης σχετικά με τη δημιουργία ευρωπαϊκών δημοκρατιών με βάση την ειρήνη, την ευημερία, καθώς και την πολιτική πλήρους απασχόλησης, όπου η κατανομή εργασίας και ευθυνών μεταξύ ανδρών και γυναικών θα γίνεται επί ίσοις όροις. Το άλμα μας στο κενό είναι μάλλον μια ώθηση στο κενό κάθε μέρα, για κάθε έναν από τους πυλώνες του πρώην «κράτους πρόνοιας»: εκπαίδευση, υγεία, κοινωνικές υπηρεσίες ή επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας που εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον.

Κάθε μέρα που περνά είναι πιο ανυπόφορη από την άποψη της ηθικής, της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης, της κοινωνικής τάξης, του τόπου προέλευσης και εθνοτικής

ομάδας, της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης ή της αναπηρίας, από την πλευρά της εθνικής επικράτειας όπου αναλύουμε το πρόβλημα. Είχαμε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την ανάλυση της κατάστασης στη Νότια Ευρώπη, τις λεγόμενες χώρες PIGS, την Πορτογαλία, την Ιρλανδία, την Ιταλία, και ιδιαίτερα την Ισπανία και την Ελλάδα.

Έχουν γίνει περικοπές σε επενδύσεις και δημόσιους πόρους, καθώς και σε κοινωνικές υπηρεσίες. Τα επιδόματα ανεργίας μειώνονται, όπως και οι θέσεις εργασίας και οι υπηρεσίες. Οι μεγάλες δημόσιες επιχειρήσεις τεμαχίζονται σε μικρότερες εταιρείες με σκοπό το κέρδος. Κοινοπραξίες και άλλες αντίστοιχες δομές χρησιμοποιούνται όλο και πιο συχνά, καθώς και η λεγόμενη «διακυβέρνηση», με τη συνεργασία δη-

μόσιου και ιδιωτικού τομέα. Μέσα από αδιαφανείς συναλλαγές και χρηματοοικονομική τεχνική, αυτές οι επιλογές καταλήγουν στη μετατροπή των δημόσιων πόρων σε επιχειρηματικά κέρδη «εκπληρώνοντας τις απαιτήσεις και τα κριτήρια των αγορών». Την ίδια στιγμή γινόμαστε μάρτυρες της εξωτερικής εργολαβικής ανάθεσης (τόσο μέσω της πώλησης ή της διάβρωσης του δημόσιου τομέα, π.χ. μέσω της άμεσης πώλησης των δημοσίων επιχειρήσεων υγείας στο μεγάλο ιδιωτικό ασφαλιστικό κεφάλαιο ή, όπως επίσης συμβαίνει συχνά, μέσω συναλλαγών με εταιρείες που απολαμβάνουν κέρδη από τα προνόμια κάθε είδους και τα βοηθήματα της κυβέρνησης.

Πιστεύουμε ότι πλέον πρέπει να αντικρούουμε τα χιλιοειπωμένα καθημερινά ψέματα των μέσων μαζικής ενημέρωσης, τα οποία ενεργούν στην υπηρεσία του καπιταλιστικού συστήματος, όπως και να καταπολεμήσουμε με νύχια και με δόντια τη νεοφιλελεύθερη στρατηγική που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πιστεύουμε ότι, ακόμη και αν είναι δύσκολο, ακόμα και αν απαιτεί τε-

ράστια προσπάθεια, η προώθηση μιας ριζικής αλλαγής είναι περισσότερο αναγκαία από ποτέ. Πρέπει να καταδείξουμε το μύθο που σχετίζεται με τις καλές πρακτικές και τις καλές προθέσεις μιας Ευρώπης που δεν υπήρξε ποτέ. Ωστόσο, προκειμένου να κατορθώσουμε κάτι τέτοιο, δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις. Είναι σημαντικό να μη συγχέουμε το μέσο με το σκοπό. Ο μόνος τρόπος για να το επιτύχουμε είναι να βρούμε τα «σημεία συνάντησης», το κοινό έδαφος μεταξύ κοινωνικών κινημάτων και οργανώσεων, καθώς και να προωθήσουμε τη δέσμευσή μας απέναντι στην κοινωνία και την αντι-νεοφιλελεύθερη πολιτική μας.

Είναι καιρός να επιστρέψουμε στις αξίες και τα δικαιώματα, τα οποία δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται ως εξαρτημένα από την οικονομία που μας καταδίκασε στην απόλυτη φτώχεια μιας Ευρώπης που απέτυχε ήδη πριν από 30 χρόνια. Πρέπει να αναγνωρίσουμε την αδιαμφισβήτητη και ζοφερή πραγματικότητα που αποδεικνύει την αφόρητη ανισότητα μεταξύ των πληθυσμών και των κοινωνικών ομάδων, κατά τρόπο ώστε

αυτοί που υποφέρουν περισσότερο να είναι οι μεγαλύτεροι χαμένοι στο σκηνικό της κρίσης: οι γυναίκες, οι φτωχότεροι, οι ξένοι, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι χρόνια ασθενείς, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, οι φοιτητές και οι συνταξιούχοι, καθώς και άλλες περιθωριοποιημένες ομάδες. Η πολιτική αυτή έχει ως αποτέλεσμα την καταστροφή των αξιών και των επιμέρους πολιτισμών.

Καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι μετά από μια καλή διάγνωση, τώρα πρέπει να προχωρήσουμε σε μια καθαρή και έξυπνη αμφισβήτηση της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ηγεμονίας της Δεξιάς, προκειμένου να κερδίσουμε την εξουσία με δημοκρατικό τρόπο μέσω μιας εκλογικής επίθεσης που θα λάβει χώρα εντός του πλαισίου της, με τη δημιουργία μιας από «τα κάτω» διαδικασίας και μιας κοινωνικο-πολιτικής εξέγερσης βασισμένης στον ιδεολογικό επανεξοπλισμό μας.

*Ο Άντονι Μπαρμπαρά είναι μέλος της Ενωμένης Αριστεράς, του Εκτελεστικού Συμβουλίου του ΚΕΑ και πρόεδρος του Θεμελιώνοντας την Εναλλακτική.

Ανταπόκριση από το συνέδριο:

«Η Ευρώπη κατά της λιτότητας»

Λονδίνο 20 Οκτωβρίου 2012

Κέιτ Χάντσον, Συνασπισμός της Αντίστασης

Περισσότεροι από εκατό συνέδριοι παραβρέθηκαν στο συνέδριο του Συνασπισμού της Αντίστασης στην έδρα της οργάνωσης «Για την Ενότητα της Ένωσης» στο Λονδίνο, το απόγευμα της Κυριακής, με σκοπό την ενίσχυση του συντονισμού ενάντια στη λιτότητα σε όλη την Ευρώπη.

Την εκδήλωση ακολούθησε μια μαζική διαδήλωση ενάντια στις περικοπές, το Σάββατο 20 Οκτωβρίου, που διοργανώθηκε από το βρετανικό Συνέδριο των Συνδικάτων. Μεταξύ

των ομιλητών ήταν οι βουλευτές Μαρίζα Ματίας (ευρωβουλευτής του Μπλόκο της Αριστεράς, από την Πορτογαλία), Στέφανος Σαμοΐλης (βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ από την Ελλάδα) και Τζέρεμι Κόρμπιν, (βουλευτής των Εργατικών από το Ηνωμένο Βασίλειο). Στους συμμετέχοντες περιλαμβάνονταν συνδικάτα από όλη την ήπειρο, καθώς και τα αριστερά και τα πράσινα κόμματα και εκπρόσωποι από ένα ευρύ φάσμα κοινωνικών κινημάτων.

Οι συνεδρίες περιλάμβαναν θέματα όπως: «Κρίση της Ευρώπης – Μέσα στην Άβυσσο», μια πολύ κατατοπιστική συζήτηση για την οικονομία όπου συμμετείχαν εκπρόσωποι από την Επιτροπή για τη Διαγραφή του Χρέους των Χωρών του Τρίτου Κόσμου, την Ευρωπαϊκή Συμμαχία για τη Δημοκρατική Ιδιότητα του Πολίτη, τον ΣΥΡΙΖΑ και η Ελιζαμπέτ Γκοτιέ (από το *transform! europe* και το κομμουνιστικό Κόμμα Γαλλίας). «Η Μορφή της Αντίστασης», που

περιλάμβανε εκπροσώπους από την ΟΛΜΕ από την Ελλάδα και το Μέτωπο της Αριστεράς από τη Γαλλία, καθώς και μια σημαντική συμβολή με την παρουσία του Φλόριαν Βίλντε (Η Αριστερά, Γερμανία). «Όχι στη νεοφιλελεύθερη εκπαίδευση», που περιλάμβανε εκπροσώπους από τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών από την Αγγλία και την Ελλάδα, αλλά και το «Δράσεις, συνεργασία και το χρονοδιάγραμμα για την Αθήνα 2013» που επικέντρωσε στα συγκεκριμένα βήματα του κοινού μας έργου. Μεταξύ των ομιλητών ήταν η Νάταλι Μπένετ (ηγέτης του Κόμματος των Πρασίνων στην Αγγλία και την Ουαλία) και ο Βλάντιμιρ Νιέντου (από τη γαλλική ιατρική ΜΚΟ Sante SUD). Ο Φρεντερίκ Λεπλά ανακοίνωσε την εισήγηση του συνεδρίου εκ

μέρους του Συνασπισμού της Αντίστασης.

Το συνέδριο εξέφρασε την έντονη στήριξη του στην Ημέρα Δράσης της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Συνδικάτων στις 14 Νοεμβρίου, ενώ υπήρξε συζήτηση για τους διάφορους τύπους δράσης που θα προωθήσουν το κίνημα, συμπεριλαμβανομένης της γενικής απεργίας. Ενώ στην Ευρώπη έχει προκηρυχθεί πλέον ένας μεγάλος αριθμός 24ωρων γενικών απεργιών κατά το τελευταίο έτος, αυτό δεν είναι αρκετό προκειμένου να τεθεί τέλος στα προγράμματα λιτότητας. Στην Βρετανία δεν έχει οργανωθεί μια γενική απεργία από το 1926, ωστόσο σήμερα το θέμα βρίσκεται ψηλά στην ατζέντα των συνδικαλιστικών οργανώσεων, συμπεριλαμβανομένης και της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ομοσπον-

δίας Συνδικάτων. Η συζήτηση επικεντρώθηκε επίσης στην ανάγκη μιας σαφούς και θετικής εναλλακτικής λύσης έναντι της λιτότητας και στο όραμα για μια διαφορετική Ευρώπη, προς το συμφέρον των πολιτών, που μπορούμε να πετύχουμε αν δουλέψουμε μαζί. Η σημασία της διεθνούς αλληλεγγύης τονίστηκε επανειλημμένα, ιδίως όσον αφορά την Ελλάδα. Οι Έλληνες εκπρόσωποι έδωσαν ιδιαίτερη έμφαση στην επείγουσα ανάγκη τους για αύξηση των δράσεων αλληλεγγύης, ιδιαίτερα από την πλευρά του συνδικαλιστικού κινήματος. Η διάσκεψη ολοκληρώθηκε με την από κοινού δέσμευση εργασίας προς την κατεύθυνση της Εναλλακτικής Συνδιάσκεψης το 2013.

Ανταπόκριση διεθνούς συνεδρίου:

«Εκπαίδευση για μια Κοινωνία της Αλληλεγγύης»

Βιέννη 19 – 20 Οκτωβρίου 212

Μπάρμπαρα Στάινερ, *transform!at*

Στις 19 και 20 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στη Βιέννη διεθνές συνέδριο με τίτλο «Εκπαίδευση για την Κοινωνία της Αλληλεγγύης». Στόχος ήταν τα πρώτα βήματα προς την κατεύθυνση δημιουργίας ενός μανιφέστου της Ευρωπαϊκής Αριστεράς σχετικά με την εκπαίδευση.

Με τη συνδιοργάνωση από το transform! Αυστρίας, την ομάδα εργασίας του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς για την Εκπαίδευση, το Αυστριακό Κομμουνιστικό Κόμμα και την Ένωση Κομμουνιστών Φοιτητών Αυστρίας, το συνέδριο δημιούργησε ένα πλαίσιο για ανάλυση, συζήτηση και ανάπτυξη των κοινών αιτημάτων.

Την πρώτη ημέρα, τρεις κεντρικές ομιλίες έθεσαν το θεωρητικό πλαίσιο του συνεδρίου, με τη συντονίστρια τους ομάδας εργασίας του ΚΕΑ Σόνια Κριβέλι (Κόμμα Εργασίας,

Ελβετία), Έριχ Ρίμπολιτς (επιστήμονα της εκπαίδευσης, Αυστρία) και Μπίργκε Κροντοφερ (φεμινίστρια πολιτική φιλόσοφος, Αυστρία) οι οποίοι μίλησαν για την ιστορία της εκπαίδευσης στην Ευρώπη, την έννοια της εκπαίδευσης και τη σημασία της φεμινιστικής εκπαίδευσης, θέτοντας το θεωρητικό πλαίσιο των εργασιών.

Η δεύτερη ημέρα ήταν αφιερωμένη σε συζητήσεις σε ομάδες εργασίας στις οποίες η ανάλυση εξειδικεύτηκε και αναδείχθηκαν αιτήματα για τις διάφορες βαθμίδες της εκπαίδευσης, καθώς και στα ζητήματα της λιτότητας, των κινημάτων, της μετανάστευσης, του φύλου και της δημοκρατίας. Οι συζητήσεις ήταν εξαιρετικά εποικοδομητικές και είχαν ως αποτέλεσμα την παρουσίαση στην ολομέλεια συγκλίσεων και συγκεκριμένων προτάσεων.

Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου, η εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση και η κρίση της δημόσιας εκπαίδευσης, ειδικά στην Ελλάδα, ήταν ένα επαναλαμβανόμενο θέμα. Οι συμμετέχοντες τόνιζαν πως αντιμετωπίζοντας την οικονομική και πολιτική κρίση καθίσταται ακόμη πιο σημαντικό για την Αριστερά στην Ευρώπη να βρει κοινές μορφές αγώνων και να απορρίψει τη λιτότητα, σε ολόκληρη την ήπειρο.

Για τις ομιλίες και τις συμβολές του συνεδρίου, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα: www.kpoe.at/education

Με τη συμμετοχή του transform! europe

Φλωρεντία 10 + 10

Φλωρεντία, 8 με 11 Νοεμβρίου 2012

Δέκα χρόνια μετά την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ στη Φλωρεντία, στον ίδιο χώρο, στο Fortezza da Basso, πραγματοποιήθηκε μια ευρεία διάσκεψη για την Ευρώπη και τη Δημοκρατία με το όνομα Φλωρεντία 10 + 10.

Η διάσκεψη διαρθρώθηκε σε πέντε βασικές θεματικές ενότητες: 1) Δημοκρατία, 2) Οικονομία / χρέος / λιτότητα, 3) Εργασία και κοινωνικά δικαιώματα, 4) Δημόσια αγαθά και δημόσιες υπηρεσίες, και 5) η Ευρώπη στη Μεσόγειο και τον κόσμο. Η πρόσκληση ανέφερε τους δύο κύριους στόχους: «πρώτον, να δοθεί μια κοινή απάντηση - που να ενώνει κοινωνικές δυνάμεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο - στην κρίση και τις πολιτικές που επιβάλλονται από τους θεσμούς της ΕΕ και την ΕΚΤ. Δεύτερον, η δημιουργία συμμαχιών για μια

μακροπρόθεσμη στρατηγική που θα επιτρέψει να οικοδομήσουμε μια κοινωνική Ευρώπη, την Ευρώπη των ευρωπαίων πολιτών.

Επιπλέον, η διάσκεψη έθεσε ως περαιτέρω στόχους: «Την παρουσία συμμετεχόντων προερχόμενων από διαφορετικά πεδία, όπως δίκτυα, κινήματα, συνδικάτα, ενώσεις και Μ-ΚΟ από διάφορα μέρη και με διάφορες συνθέσεις, η οποία να αποσκοπεί σε αναζήτηση συγκλίσεων και κοινή προσπάθεια με στόχο μια ισχυρή και ευρεία αντινεοφιλελεύθερη κινητοποίηση, που θα αποτελέσει την εναλλακτική στην Ευρώπη των τραπεζιτών, την κυριαρχία της αγοράς, την κερδοσκοπία και το νέο Δημοσιονομικό Σύμφωνο.

Το transform! europe συμμετείχε σε πέντε σεμινάρια της θεματικής για τη Δημοκρατία, με τα παρακάτω θέματα:

- Αντιμέτωποι με την πρόκληση που θέτει η κρίση - Ένας διάλογος μεταξύ κοινωνικών κινήματων και πολιτικών παραγόντων
  - Ποια πολιτική και θεσμική δομή και για ποια Ευρώπη;
  - Εμπειρίες από διαφορετικές χώρες από τον αγώνα ενάντια στον εθνικισμό και την ακροδεξιά
  - Ο νεοφασισμός στην Ευρώπη
  - Οι αλλαγές στο πολιτικό τοπίο της Ευρώπης κατά τη διάρκεια της κρίσης
- Περισσότερες πληροφορίες θα υπάρχουν στο επόμενο ενημερωτικό δελτίο. Μπορείτε να επισκεφτείτε την ιστοσελίδα:
<http://www.firenze1010.eu>

Διεθνές Συνέδριο

«Θεωρίες, πρακτικές και Συγκρούσεις για την Ανθρώπινη Χειραφέτηση 1789-2012»

Πανεπιστήμιο της Λωζάνης, 25 - 27 Οκτωβρίου 2012

Θέμα και στόχος του συνεδρίου:

Στο επίκεντρο του συνεδρίου Χειραφετητική Σκέψη ήταν η ανάγκη να κατανοήσουμε τη λογική του καπιταλισμού, να συγκροτήσουμε μια συνολική κριτική και να θεωρητικοποιήσουμε το περίγραμμα μιας εναλλακτικής πρότασης, με την εμβάθυνση της αντιπαράθεσης και της σύνθεσης

μεταξύ των διαφόρων θεωριών και των κριτικών ή επαναστατικών πρακτικών. Η κρίση που ξέσπασε το 2007-2008 φέρνει αυτά τα ερωτήματα στο προσκήνιο και τα καθιστά περισσότερο κρίσιμα.

Με 42 ομάδες, σχεδόν 140 ομιλητές και δύο ολομέλειες, το συνέδριο ήταν πολυσχιδές, πυκνό και ενδιαφέρον.

Για περισσότερες πληροφορίες δείτε στη σελίδα:

«<http://www3.unil.ch/wpmu/ple/>»:

Το πρόγραμμα του συνεδρίου:
«<http://www3.unil.ch/wpmu/ple/files/2012/10/Programme-PLE.pdf>»pdf

Ανακοινώσεις

Νέα Έκδοση I

Το τεύχος 10 του περιοδικού transform! στην ισπανική και τσέχικη γλώσσα

Το περιοδικό transform! δημοσιεύεται δύο φορές το χρόνο στα αγγλικά, ελληνικά, γαλλικά και γερμανικά. Πρόσφατα προστέθηκε μια ισπανική και μία τσέχικη έκδοση, με την ευθύνη των ιδρυμάτων - μελών μας,

το Ίδρυμα μας Μαρξιστικών Ερευνών (FIM) από την Ισπανία, και την Κοινωνία για τον Ευρωπαϊκό Διάλογο (SPED), από τη Δημοκρατία της Τσεχίας.

Για να παραγγείλετε το ευρωπαϊκό περιοδικό transform! για την εναλλακτικά σκέψη και τον πολιτικό διάλογο, στείλτε e-mail στο: office@transform-network.net

Νέα Έκδοση II

Διαθέσιμα στο διαδίκτυο βρίσκονται τα κείμενα του Θερινού Πανεπιστημίου του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς και του transform! europe

Το transform! europe συγκέντρωσε αναφορές σχετικά με διάφορα σεμινάρια και ολομέλειες. Η τεκμηρίωση είναι διαθέσιμη τώρα σε μορφή pdf:

http://transform-network.net/uploads/tx_news/Documenta-tion_Summeruni_2012_Portaria.pdf

Ευχαριστούμε πολύ όλους όσοι συνέβαλαν σε αυτή την τεκμηρίωση

Περιεχόμενα

Θεματικός Άξονας πρώτος: Οικοδομώντας την Αλληλεγγύη μέσα στην Κρίση - Προς μια νέα κοινωνία

Ολομέλεια:

- Οικοδομώντας την Αλληλεγγύη μέσα στην Κρίση (Παναγιώτης Πάντος, INPI)

2ος Θεματικός Άξονας: Ενάντια στον αυταρχικό καπιταλισμό. Για μια δημοκρατική, κοινωνική, ειρηνική, οικολογική και φεμινιστική Ευρώπη
Εργαστήρια:

- Είναι Φεμινισμός εκτός μόδας ή τον χρειαζόμαστε ακόμα; (Μπάρμπαρα Στάνερ, transform! europe)
- Ξεπερνώντας την Οικολογική Κρίση: Ριζοσπαστικές Προτάσεις για

μια Εναλλακτική Ανάπτυξη (Χάρης Κωνσταντάτος, ΣΥΡΙΖΑ)

- Οι Νέοι μέσα στην Κρίση: Επιπτώσεις και Συλλογική Δράση (Ινγκερ Γιόχανσεν, transform! Δανίας και Δημήτρης Καραμάνης, ENDYL και Νεολαία ΣΥΝ)

- Πολιτισμός και Κρίση (Ζοσέ Σο-έιρο, cul: tra)

Ολομέλεια:

- Κρίση, νεοφιλελεύθερη κυριαρχία και μετα-δημοκρατία (Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος και Μπάρμπαρα Στάνερ)

Θεματικός Άξονας τρίτος: Το μέλλον της Ευρώπης - Η Ευρώπη και ο κόσμος

Ολομέλεια:

- Η κρίση στην Ευρώπη ως μέρος της παγκόσμιας κρίσης (Λουί Βεμπέρ, Espaces Marx)

Εργαστήρια:

- Η ευρωπαϊκή κρίση και η εξέλιξη ενός νέου πολιτικού τοπίου (από τον Λουί Βεμπέρ, Espaces Marx)
- Είναι η Ευρωζώνη Βιώσιμη; (Πήτερ Φλάιτσερ, transform! Αυστρίας)

στρίας)

- Οι γεωπολιτικές επιπτώσεις της κρίσης (Άννα Στρίετχορστ, Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ, Βρυξέλλες)
- ΕΕ: Ολοκλήρωση ή αποσύνθεση; (Ινγκερ Γιόχανσεν, transform! Δανίας, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ)

4ος Θεματικός Άξονας: «Ενωμένοι Αντιστεκόμαστε»: Συνεργασία μεταξύ κομμάτων, συνδικάτων και κοινωνικών κινημάτων σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο

Εργαστήριο

- «Είμαστε το 99%»: Αναδυόμενοι κοινωνικοί δρώντες μέσα στην κρίση (Βερονίκ Σαντοβάλ, Espaces Marx)

Μπορείτε, επίσης, να βρείτε μια σειρά από βίντεο και φωτογραφίες στις ιστοσελίδες του ΚΕΑ www.european-left.org, (Information à Summer University)

και του transform! Europe www.transform-network.net (Programmes à Summer University)

Γραφτείτε συνδρομητές στο ενημερωτικό δελτίο του transform!

Το ενημερωτικό δελτίο του *transform!* εκδίδεται κάθε μήνα και αποτελεί δωρεάν ηλεκτρονική υπηρεσία του δικτύου μας, που παραδίδεται απευθείας στο ηλεκτρονικό σας ταχυδρομείο.

Για να εγγραφείτε, στείλτε ηλεκτρονικό μήνυμα (e-mail) στο:

«info@poulantzas.gr» ή/και στο «office@transform-network.net»

Μπορείτε να ακυρώσετε την εγγραφή σας με μηνύματα στις ίδιες ηλεκτρονικές διευθύνσεις.